

[Trafikministeren]

nemføre det i praksis. Hvis forslaget gennemføres, vil ca. 1 million danskere kunne benytte samtlige offentlige kollektive transportmidler uden begrænsning i forhold til de normale køre- og sejlplaner. Jeg ved ikke, om man kan forestille sig de problemer, der kan opstå på spidsbelastningstidspunkter på hverdage, i ferier og til højtider og ved mange andre lejligheder, f.eks. landskampe i Idrætsparken.

Hvordan skal man planlægge behovet for færger, tog og busser? Vil det være en samfundsmæssigt fornuftig udnyttelse af ressourcerne at presse de kollektive transportmidler yderligere i myndretiden? Jeg finder, at der her ligger en række alvorlige principielle, praktiske problemer i relation til beslutningsforslaget.

En anden side af sagen er den økonomiske. Det direkte indtægtstab, der vil følge af forslaget for de kommunale og amtskommunale og statslige trafikselskaber, er i størrelsesordenen 200 mill. kr. Hertil skal lægges de ukendte, men formodentlig større beløb, der stammer fra pensionister, som rejser på tidspunkter, hvor det er nødvendigt for denne gruppe at betale den fulde billetpris.

Hvis man ikke finder disse tal skræmmende store, så skal man tage i betragtning, at de ikke er større, netop fordi der allerede eksisterer en række ordninger, der gør det billigere for pensionister at benytte kollektive transportmidler. Disse rabatordninger har et dobbelt sigte.

For det første skal de trafikalt medvirke til en bedre kapacitetsudnyttelse ved at tilskynde pensionister til at rejse på de trafiksvage tidspunkter. Det er en fordel for trafikselskaberne, og derfor er taksterne lavere på disse tidspunkter. Det andet sigte er ønsket om at tilgodese en befolkningsgruppe, som i forvejen er mindre-bemidlet. Der er altså tale om, at der gennem kollektive trafikselskaber tages samfundsmæssige hensyn. I virkeligheden er det jo grunden til, at trafikselskaberne er samfundsejede. Det underskud i trafikselskaberne, som det offentlige dækker, er således udtryk for en økonomisk omfordeling, som kommer de svage grupper, herunder pensionisterne, til gode.

Samfundet har gennem f.eks. varmhjælp, medicintilskud og også på andre områder etableret tilskudsordninger med et socialt sigte. Man kan altid diskutere, hvor langt man skal gå med den slags ordninger, men regeringen finder, at dette forslag klart går for langt. Der

må være en rimelig balance i disse rabatordninger, således at de svage grupper ikke betaler fuld pris, men dog betaler noget. Dermed sikres det, at der forbliver en sammenhæng mellem pris og efterspørgsel på offentlig service, og det finder regeringen er et vigtigt element.

Afslutningsvis finder jeg, at det er en afsporing af diskussionen om rimelig dækning af pensionisternes transportbehov, når der drages paralleller til frirejseordninger for folketingsmedlemmer, de velkendte argumenter for den ordning taget i betragtning.

Af de grunde, jeg her har anført, skal jeg ikke tilsige regeringens støtte til dette beslutningsforslag, men jeg er naturligvis til rådighed under udvalgsarbejdet, hvis sagen – stærkt imod min opfattelse og som en stor overraskelse for mig – skulle overgå til anden behandling.

Sonja Mikkelsen (S):

Fælles Kurs' forslag til folketingsbeslutning indebærer, at alle folke- og førtidspensionister skal kunne benytte kollektive transportmidler frit. Af de meget kortfattede bemærkninger fremgår det ikke, hvordan Fælles Kurs har tænkt sig, at det skal betales.

Det er en meget dyr sag, vi her taler om; det fremgik jo også af ministerens indlæg. Gennemført vil det uvægerlig betyde begrænsninger i mulighederne for en generel forbedring af folke- og førtidspensionen.

Det vil altså sige, at Fælles Kurs med dette forslag vil bestemme, hvad pensionisterne skal bruge deres penge til, nemlig helt bestemt til kollektiv transport.

Socialdemokratiet vil hellere finde veje til at give pensionisterne større bevægelsesfrihed, så de selv bestemmer, hvordan deres penge skal bruges, og altså ikke bestemme for dem, at de skal bruges på at køre frit med kollektive transportmidler.

Socialdemokratiet har sagt og holder fast ved, at der skal ske en forbedring af pensionisternes vilkår, denne gang med 2 mia. kr. Men vi mener, at de skal bruges med omtanke og sådan, at det giver pensionisterne størst mulig frihed.

Dette forslag fra Fælles Kurs er også et udtryk for, at partiet mener, at vi skal føre pensionspolitik over den kollektive trafik. Det mener Socialdemokratiet ikke at vi skal. Vi er selvfølgelig indstillet på at fortsætte og også for-